

bedsmænd, udfommet en speciel Lov, som be- myndiger Finantsministeren til at gjøre Fors- kud, og, for at nævne et andet Exempel, bli- ver der jo vel oprævet en Veisfat, men Fi- nantserne staae i Almindelighed i Forskud med Hensyn til samme. Seer man hen hertil, da forekommer det mig ikke, at det saa ubetinget kan siges, at Finantserne kunne gjøre Forskud, uden at have Lovhjemmel dertil, og naar man desuden lægger Mærke til, at disse Forskud gaae ud over Finantsaaret, idetmindste er det saaledes, at jeg har opfattet det, bliver det endnu mere tvivlsomt; hvorvidt det kan siges at være hjemlet ved en rigtig constitutionel Opfattelse af dette Forhold. Det er i saa Henseende jeg ønskede en Dplysning, enten af den høitærede Indenrigsminister eller af den høitærede Finantsminister.

Indenrigsministeren: Jeg skal i den omspurgte Anledning ikke undlade at bemærke, at det er en Selsfølge, at de Afgifter, som Skjøtstederne ville have at svare i Anledning af Skattesammendragningens loven, ville indflyde i Finantskassen ganske som enhver anden Stat og uden særligt Hensyn til Indqvarteringen. Naar der derfor er Spørgsmaal om Forskud, saa kunne de kun udredes af den Sum, som hvert Aar i Finantsloven paa Indenrigsmini- steriets Budget er opført til Indqvarterings- omkostninger; det er altsaa den Sum, som under Ministeriets Ansvarlighed ligesom de øvrige i det paagjældende Finantsaar skal udbetales til Vedkommende som Godtgjørelse for den ydede Indqvartering. Der kan her ikke være Tale om noget Forskud, som gaaser ud over Finantsaaret; men det er undertiden nødven- digt til Administrationens Gang, at en Udgift, som skal dækkes af en Sum, der er anvist paa vedkommende Ministers Budget, bliver udredt noget tidligere end den endelige Regning, ifølge hvilken Udgiften skal skee, foreligger, men selv- følgerlig i Løbet af samme Finantsaar. Det har saaledes viist sig, at de Embedsmænd under Justitsministeriet, der tilkomme Godt- gjørelse for fri Befordring, og navnlig de Em- bedsmænd, der have med Udskrivningen at gjøre, have erklæret, at de saae sig ude af

Stand til at reise, naar de ikke fik forskudsvis udbetalt en Sum til dermed at bestride Ud- gifterne ved deres Befordring. Tidligere have de havt Befordring in natura, men da man fra alle Sider har ønsket, at dette skulde und- gaaes, og at de skulde benytte Reisebefordring, saa have de søgt og faaet forskudsvis en Sum udbetalt til at bestride deres Reiseomkostninger med. Og naar nu vedkommende Ministerium ikke har havt nogensomhelst Tvivl om, at Ud- gifterne ville medgaae til at bestride Reiseom- kostningerne med — i hvilken Henseende man naturligtvis har holdt sig saagodtsom til det mindste Minimum af, hvad der kunde tænkes at skulle medgaae — saa er der sleet forskuds- vis Udbetaling af de Udgifter, som vilde være ganske fornødne. Undertiden kan noget Lige- nende være Tilfældet ved Bygningsarbejder for Staten, at Vedkommende, som have Fordring paa Statskassen, en Fordring, som han har retligt Krav paa at faae fyldestgjort i Løbet af Finantsaaret, succesfuld faaet udbetalt en Sum til Afbetaling paa det samlede Beløb, og det troer jeg paa ingen Maade kan sættes i Lighed med det Tilfælde, hvor Rigsdagens Samtykke udfordres til Laan, eller til Forskud, som kunne henstaae i flere Aar. Her er kun Tale om en Udgift, der bliver fuldstændig opgjort i det paagjældende Finantsaar, saaledes, at den Sum, der for hvert Finantsaar er opført paa Budgettet, ikke paa nogen Maade overskrides, og Rigtighed Hayes saasnart den efter Regnskabsformen kan staffles tilveie. Paa samme Maade er det, at der er Spørgsmaal om, naar en Bye har ondt ved at staffe de fornødne Resourcer tilveie, da at komme den tilhjælp noget tidligere, — der er som oftest kun Spørgsmaal om nogle faa Maaneder — at staffe den det Pengebeløb, som den behøver og som vedkommende Ministerium er berettiget og forpligtet til at anvende i Lø- bet af det Finantsaar, hvorom der er Tale, og hvilket noget tidligere, end ellers kan for- dres, bliver ubetalt, naar man tilveiebringer fyldestgjørende Beviser for, at det allerede er kommen til Udgift, eller vil komme til Udgift i Løbet af det alt indværende Aar, tildeels i de nærmeste Maaneder.